

Người Việt hải ngoại phải thành tâm tận lực hỗ trợ phong trào dân chủ trong nước

Tôn Thất Thiện

Gần đây, báo *Xây Dựng* (San Jose, California) có đăng một bài rất đáng được đề ý: "Cuộc chiến giữa các lãnh đạo CSVN và các đảng viên cốt cán" (*Xây Dựng*, số 87, 30-12-1996). Bài này, mà tác giả là cô Thụy Giao, đã phân tích tình hình một cách chính xác, và đưa ra một đề nghị mà những người đã theo dõi cuộc tranh đấu của người Việt hải ngoại trong hơn 20 năm nay chắc sẽ cho là mới mẻ.

Theo cô Thụy Giao, trong nước đang có những "chuyển động chính trị" làm cho tình hình "xoay chiều". Cô nói rằng, "quan sát một cách thật khách quan, trên bề mặt có vẻ như lãnh đạo ĐCSVN vẫn còn nắm vững toàn thể quyền lực của đảng, nhưng nếu ta theo dõi kỹ những chuyển động của các đảng viên cốt cán và kỳ cựu thì ta nhận thấy rằng những đảng viên cốt cán và kỳ cựu này là một lực lượng, và "lực lượng này đang phát triển và đang lan rộng một cách không thể lường".

Một lực lượng đối trọng ngay trong ĐCSVN

Theo cô Thụy Giao, cán cân lực lượng trong ĐCSVN đang nghiêng về phía dân chủ. Vì hai lý do.

Một là trong nội bộ đảng đó có những chuyển biến đang làm cho nó tan rã và tàn lụi. *Một lực lượng đối trọng* đã xuất hiện ngay trong hàng ngũ ĐCSVN. Đồng thời, "hầu như toàn thể các đảng viên hiện nay" nếu có nhớ đến đảng thì chỉ vì họ phải dựa vào đảng để bòn tiền bòn của của dân cho đầy túi tham của họ. "Chẳng còn bao nhiêu đảng viên nhớ đến ĐCSVN là một đảng chính trị của họ".

Hai là trong nước có những chuyển biến chính trị cho thấy "một phong trào toàn quốc vận động cho dân chủ đang thành hình, và có sức phát triển rất mạnh". Một số sự kiện cho thấy rõ rằng "không phải chỉ có dân chúng mới oán ghét, xa rời ĐCSVN, ngay chính các đảng viên nắm giữ chức vụ then chốt của đảng cũng đang liên tục trả thẻ đảng, bỏ chức vụ để tham gia phong trào vận động dân chủ". Thêm nữa, các trí thức và văn nghệ sĩ trong nước, Tiêu Dao Bảo Cự và nhóm văn nghệ sĩ Đà

Lạt, và nhóm văn nghệ sĩ Bắc Hà, đã "vứt bỏ được những ám ảnh sợ hãi sức mạnh vô sản chuyên chính của ĐCSVN" và "sẽ là những vận động viên tích cực cho phong trào vận động dân chủ".

Một trong những sự kiện nói lên sự tan rã và tàn lụi của ĐCSVN là tờ báo Người Sài Gòn, xuất bản được, phổ biến được và tồn tại được. Đó là không những nhờ nó được sự hỗ trợ và che chở rộng rãi của dân chúng, mà ban biên tập của nó "không chỉ là những đảng viên cốt cán, họ còn là những người góp phần tạo dựng ĐCSVN...".

Một sự kiện mới và "nổi bật nhất" là: tờ báo Người Sài Gòn khác tờ Truyền Thống Kháng Chiến ngày xưa. Trước đây, tờ Truyền Thống Kháng Chiến tranh đấu cho quyền lợi của các đảng viên., cán bộ của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam, "tờ báo Người Sài Gòn ngày nay tranh đấu cho tự do và dân chủ của đất nước... Giá trị đích thực của Người Sài Gòn là nhiệm vụ vận động đảng viên và nhất là dân chúng tham gia vào phong trào vận động dân chủ của đất nước". Đối với người Việt hải ngoại, đây là một sự kiện then chốt.

Một phong trào dân chủ toàn quốc

Nhận định trên đây rất quan trọng vì nó có tầm vóc chiến lược. Nó mở đường cho một sự xét lại thái độ trong nhiều giới người Việt hải ngoại hàng nghìn người không thể nào hòa giải và hợp tác với cộng sản được, dù họ là cộng sản thứ gì: cựu cộng sản bị khai trừ, hay đã bỏ đảng vì có tư tưởng dân chủ, hay đã dứt khoát đoạn tuyệt với cộng sản, và đang tích cực tranh đấu cho dân chủ, tự do ngoài và trong nước, ngoài và trong ĐCSVN. Lý do của sự đổ kỵ này là quan niệm: một người đã theo cộng sản, dù là thứ cộng sản gì, cũng không "chơi" được, vì người cộng sản không tranh đấu cho quyền lợi của đất nước Việt Nam.

Với sự chấp nhận những "Người Sài Gòn", ông Nguyễn Văn Trấn và những người như ông, hiện đang tranh đấu cho quyền lợi của đất nước, sự hình thành của một Mặt Trận Dân Chủ Toàn Dân nay rõ ràng là một điều có thể thực hiện được.

Mặt Trận này sẽ gồm tất cả mọi người Việt tranh đấu cho một nước Việt Nam dân chủ tự do, kể cả những người cũ - cộng sản cũ hay quốc gia cũ -, và mới - tất cả những ai thành tâm tích cực tranh đấu cho một chế độ dân chủ thực sự.

Sự phân tách của cô Thụy Giao làm nổi bật một điểm khác, cũng không kém quan trọng về phương diện chiến lược. Đó là nhận định rằng một cuộc tranh đấu nhằm dẹp bỏ chế độ cộng sản chỉ thực sự hiệu nghiệm nếu có sự xuất phát và bành trướng của một phong trào tranh đấu cho dân chủ ngay từ trong hàng ngũ cộng sản, mà thành viên là đa số những người đã theo cộng sản chỉ vì muốn tranh đấu cho độc lập quốc gia và một xã hội Việt Nam thịnh vượng và dân chủ, nay thức tỉnh và nhập cuộc tranh đấu vì họ đã thấy rõ sự thực. Sự thực đó là: họ đã bị lãnh đạo ĐCSVN lợi dụng để xây dựng quyền lực của đảng, và lôi kéo họ vào những chiến tranh nhằm thực hiện "cách mạng vô sản thế giới", và nhứt là biến họ thành dụng cụ chém giết đồng bào mình trong một cuộc "đấu tranh giai cấp" khốc liệt và phi lý thay vì cùng nhau xây dựng một tương lai tốt đẹp chung cho tất cả mọi người Việt. Kết quả là họ chẳng được gì, trong khi bao nhiêu những gì đạt được bị lãnh đạo và cán bộ tham lam và thối nát dành làm của riêng cả.

Những nhận định trên đưa đến kết luận: những chuyển biến chính trị trong nước hiện nay cho thấy "một phong trào toàn quốc vận động cho dân chủ đang thành hình, và có sức phát triển rất mạnh", và đó là "những chỉ dấu cho thấy tương lai của dân tộc Việt Nam đang khởi sự sáng lạn, dân tộc Việt Nam sẽ vứt bỏ được chế độ độc tài cộng sản". Nghĩa là, sự vùng lên tranh đấu của những "Người Sài Gòn" đã đem lại cho người Việt hải ngoại một điều vô cùng quý giá: niềm hy vọng.

Phải hỗ trợ phong trào dân chủ trong nước

Tiếp theo phân tích trên đây, cô Thụy Giao đặt câu hỏi: "trước những sự kiện mới trên đây, hải ngoại phải làm gì? Và cô đưa ra một đề nghị, gồm hai phần, đáng

